

**ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ЗА 2018 РІК, СТАНОМ НА 31.12.2018 РОКУ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ЮА КЕШ»
КОД ЄДРПОУ – 42307208**

1. Інформація про Товариство та основа підготовки фінансової звітності за 2018 рік.

У цих пояснювальних примітках наводиться додаткова інформація, розкриття якої вимагається Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996-XIV від 16.07.1999 року, із змінами і доповненнями, і Міжнародними стандартами фінансової звітності, і яка не міститься у формах фінансової звітності: Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2018 р., Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2018 р., Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2018 р., Звіт про власний капітал за 2018 р.

Інформація про товариство:

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ЮА КЕШ» (надалі – «Товариство») зареєстровано відділом державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців 12 липня 2018 року., номер запису про включення відомостей про юридичну особу до Єдиного державного реєстру 1 073 102 0000 037773.

Зміни організаційно-правової форми та назви Товариства не здійснювались.

Ідентифікаційний код Товариства за ЄДРПОУ - 42307208

Місцезнаходження: 3110, м. Київ, ПРОСПЕКТ ВАЛЕРІЯ ЛОБАНОВСЬКОГО, будинок 39А, кімната 3.

Види діяльності за КВЕД:

- інші види кредитування.

Середня кількість працівників протягом звітного року – 1 особа (станом на 31.12.2018 – 4 чол.).

Товариство має своїми основними цілями отримання прибутку від надання фінансових послуг.

Станом на 31.12.2018 року Товариство має наступну ліцензію:

- надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту (строк дії ліцензії необмежений).

Валютою звітності є гривня.

Звітність подано в тисячах гривень без десяткових знаків.

Фінансова звітність Товариства була затверджена Протоколом загальних зборів Учасників ТОВ «ФК «ЮА КЕШ» №1 від 13 лютого 2019 р. Після дати затвердження можливість внесення змін в цю фінансову звітність не передбачена відповідно до МСБО 10.

2. Економічне середовище, в якому Товариство проводить свою діяльність

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати особливості, характерні для перехідної економіки. Ці особливості включають, крім іншого, наявність валюти, що не є вільно конвертованою за межами України, валютні обмеження і контроль, відносно високу інфляцію і високі процентні ставки. Стабільність української економіки буде в значній мірі залежати від політики та

дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Внаслідок цього економічна діяльність в Україні пов'язана з ризиками, які не є типовими для розвинених країн.

Економіка України схильна до впливу ринкових коливань і зниження темпів економічного зростання у світовій економіці. На сьогоднішній день економіка України переживає важкий етап економічної та політичної кризи. На українську економіку впливають ринкові коливання та зниження темпів економічного розвитку. Наслідки фінансової кризи призвели до нестабільності на ринках капіталу, суттєвого погіршення ліквідності у банківському секторі, ускладненні умов кредитування в Україні, що впливає на економічний та інвестиційний клімат в середині країни.

Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, а також від змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах.

Податкове, валютне та митне законодавство в Україні допускає різні тлумачення та часто змінюється, податкові реформи в Україні тривають.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

3. Нові стандарти, що набули чинності з 1 січня 2019 року

МСФЗ 16 «Оренда» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2019 року. Стандарт замінює облік операційної та фінансової оренди для орендарів єдиною моделлю. На дату початку оренди визнається актив в формі права використання в сумі зобов'язання за майбутніми орендними платежами плюс первісні прямі витрати. В подальшому актив в формі права використання оцінюється за первісною вартістю за вирахуванням амортизації та збитків від зменшення корисності (крім інвестиційної нерухомості або основних засобів, що обліковуються за переоціненою вартістю). Зобов'язання оцінюється за теперішньою вартістю майбутніх орендних платежів, виходячи із строку оренди, який включає періоди, у відношенні яких існує достатня впевненість в продовженні. Комбіновані договори оренди та надання послуг повинні розділятися на компоненти, при цьому актив в формі права використання та зобов'язання формуються лише виходячи з компонента оренди. Витрати з операційної оренди будуть замінені процентними витратами за зобов'язанням та витратами з амортизації активу, що призведе до визнання більш високих витрат на початку строку оренди та більш низьких – в кінці строку. Стандарт може застосовуватись повністю ретроспективно або без перерахунку інформації за порівняльний період з визнанням сумарного ефекту від первісного застосування стандарту як коригування вхідних залишків. Товариство не застосовувало МСФЗ 16 до своєї фінансової звітності за 2018 рік. За оцінками керівництва Товариства, застосування стандарту в майбутньому суттєво не вплине на вартість активів і зобов'язань, а також на характер та розмір витрат, оскільки витрати з оренди не є суттєвими для підприємства.

КТМФЗ 23 «Невизначеність щодо розрахунку податку на прибуток»

КТМФЗ 23 є тлумаченням до МСБО 12 «Податки на прибуток». КТМФЗ 23 доречно застосовувати до всіх ситуацій, які пов'язані з невизначеністю щодо того, чи є розрахунок податку на прибуток прийнятним з погляду чинного податкового законодавства.

КТМФЗ 23 встановлено, що підприємство зобов'язане використовувати судження, щоб визначити, чи слід розглядати кожну податкову ситуацію (трактування) незалежно одна від одної, чи слід розглядати деякі податкові ситуації спільно. Рішення має

ґрунтуватися на тому, який підхід забезпечує кращі прогнози щодо усунення невизначеності;

Підприємство має зробити припущення, що податковий орган, який має право перевіряти будь-які звітні суми, перевірить ці суми та матиме повне уявлення про всю відповідну інформацію. Лише в цьому випадку враховується вплив невизначеності;

Підприємство розглядає, чи є ймовірним, що відповідний орган погодиться з кожним податковим підходом чи групою податкових підходів, які використала компанія або планує використовувати в процесі подання податку на прибуток. За результатами цього розгляду можливими є два варіанти подальших дій:

- якщо підприємство робить висновок, що існує ймовірність прийняття певного податкового підходу, необхідно визначити оподатковуваний прибуток (податковий збиток), податкові бази, невикористані податкові збитки, невикористані податкові пільги або ставки податку відповідно до цього підходу;

- якщо підприємство робить висновок, що відсутня ймовірність прийняття певного податкового підходу, під час визначення оподаткованого прибутку (податкового збитку), податкових баз, невикористаних податкових збитків, невикористаних податкових пільг і ставок податку необхідно використовувати один із методів: 1) найбільш імовірної суми або 2) очікуваної вартості (середньозважена вартість усіх можливих значень). Рішення має ґрунтуватися на тому, який метод забезпечує кращі прогнози щодо вирішення невизначеності.

Під час першого застосування цього Тлумачення необхідно використовувати ретроспективний підхід:

- шляхом визнання кумулятивного ефекту від первісного застосування як коригування залишку нерозподіленого прибутку або інших відповідних компонентів власного капіталу на початок звітного періоду, у якому підприємство вперше застосовує ці вимоги, без коригування порівняльної інформації; або

- з перерахунком усієї порівняльної інформації, якщо це можна реалізувати без використання суджень постфактум.

Зміни до стандартів, що були випущені та набули чинності з 1 січня 2019 року і пізніше

Внесено зміни до МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу», який містить вимогу повторної оцінки частки в бізнесі за умов, коли суб'єкт господарювання отримує контроль над таким бізнесом, який є спільною операцією. Зазначена вимога пов'язана з позиціонуванням такої угоди як поетапного об'єднання бізнесу. Натомість у МСФЗ 11 робиться уточнення щодо спільного контролю: коли підприємство отримує спільний контроль над бізнесом, що є спільною операцією, підприємство не проводить повторної оцінки раніше визнаної частки в цій компанії.

Відповідно до внесених змін у МСБО 12 «Податки на прибуток», податкові наслідки доходу у формі дивідендів визнають тоді, коли визнають зобов'язання виплатити дивіденди. Зазначимо, що це твердження застосовують до всіх податкових наслідків дивідендів, а не тільки до ситуацій, за яких існують різні ставки податку для розподіленого та нерозподіленого прибутку.

МСБО 23 «Витрати на позики» уточнено в частині витрат на позики, що підлягають капіталізації, і безпосередньо стосуються § 14. Зміни уточнюють: якщо будь-які конкретні позики залишаються непогашеними після того, як відповідний актив буде готовий до його очікуваного використання або продажу, це запозичення стає частиною коштів, які суб'єкт господарювання в цілому запозичує, під час розрахунку ставки капіталізації на загальні позики.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 01.01.2019 року дозволяє підприємствам оцінювати фінансові активи, що підлягають достроковому погашенню з негативним відшкодуванням, за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід замість оцінки за справедливою вартістю через прибутки та збитки. Підприємство визнає будь-які коригування амортизованої вартості фінансового зобов'язання, що виникають в результаті зміни або заміни, у прибутку або збитку на дату таких змін. Зазначені зміни мають застосовуватися ретроспективно. Дострокове застосування дозволено (наприклад, одночасно із початком застосування МСФЗ 9 з 01.01.2018).

МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» додано §14, відповідно до якого підприємство застосовує МСФЗ 9, зокрема його вимоги щодо зменшення корисності, до довгострокових часток участі в асоційованому або спільному підприємстві, які є частиною чистої інвестиції в асоційоване або спільне підприємство, але до яких метод участі в капіталі не застосовують. Вилучено § 41, оскільки він лише повторює вимоги МСФЗ 9.

Зміни до МСБО 19 «Виплати працівникам» уточнюють вимоги до визначення витрат підприємства на пенсійні програми на випадок, коли вносяться зміни до таких програм із визначеними виплатами, і, як наслідок, відбувається скорочення програми чи здійснюються розрахунки за цією програмою. Внаслідок зміни програми, скорочення чи здійснення розрахунків, необхідно переоцінити чисті активи (зобов'язання) підприємства за визначеними виплатами. Зазначимо, що мають використовуватися нові припущення під час проведення переоцінки з метою визначення вартості поточного обслуговування та чистого відсотку на залишок за звітний період після зміни програми.

Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4. Основи облікової політики та складання звітності

Фінансова звітність Товариства складається у відповідності з основними якісними характеристиками, визначеними Принципами підготовки фінансової звітності та МСБО 1:

- зрозумілість;
- доречність (суттєвість);
- достовірність (правдиве уявлення, переважання сутності над формою, нейтральність, обачність, повнота);
- порівнянність.

При виборі і застосуванні облікових політик Товариство керується відповідними стандартами та інтерпретаціями, з урахуванням роз'яснень щодо їх застосування, випущених Радою з МСФЗ. За відсутності конкретних стандартів та інтерпретацій, керівництво Товариства самостійно розробляє облікову політику та забезпечує її застосування таким чином, щоб інформація, яка надається у фінансовій звітності, відповідала концепції, принципам, якісним характеристикам та іншим вимогам МСФЗ.

Облікова політика, прийнята для складання фінансової звітності відповідно до МСФЗ, затверджується наказом Директора Товариства.

Облікова політика не підлягає зміні, за винятком таких випадків:

зміни облікової політики вимагають стандарти МСФЗ;

зміна облікової політики призведе до того, що у фінансовій звітності буде представлена більш надійна і доречна інформація.

У разі опублікування нового стандарту МСФЗ, зміни облікових політик здійснюються у відповідності з його перехідними положеннями. Якщо новий стандарт не містить перехідних положень або перегляд облікової політики здійснюється добровільно, то зміна застосовується перспективно.

Зміни, що вносяться до тексту Положення про облікову політику Товариства, затверджуються Директором.

Відповідальність за дотримання облікової політики покладається на Директора Товариства.

На представника централізованої бухгалтерії - бухгалтерської фірми, як особу, відповідальну за ведення обліку, покладено наступні обов'язки:

- Організацію, ведення та контроль за веденням бухгалтерського, податкового та управлінського (внутрішньогосподарського) обліків;
- Забезпечення дотримання в Товаристві єдиних методологічних принципів бухгалтерського та податкового обліків, складання й подання в зазначений термін фінансової звітності на підставі ведення бухгалтерського обліку, складеної на основі журнально-ордерної форми бухгалтерського обліку з використанням програми, з необхідними додатковими регістрами синтетичного обліку для забезпечення можливості нагромадження звітних даних;
- Контроль за відображенням на рахунках бухгалтерського обліку всіх фінансово-господарських операцій, які проводяться під час здійснення господарської діяльності;
- Перевірку правильності складання первинних документів, на підставі яких в бухгалтерському та податковому обліках відображаються господарські операції;
- Контроль за правильністю складання первинних документів працівниками Товариства, на яких покладено обов'язки складати відповідні первинні документи;
- Розробку та запровадження системи управлінського (внутрішньогосподарського) обліку;
- Складання фінансової, податкової, статистичної та іншої звітності;
- Брати участь в оформленні матеріалів, які пов'язані з виявленням нестач від втрат, крадіжок та псування майна Товариства;

- Забезпечувати здійснення перевірки стану бухгалтерського та податкового обліку Товариства аудиторськими компаніями та проведення перевірок контролюючими органами.
- Інші обов'язки, що передбачені внутрішніми нормативними документами Товариства та діючим законодавством України.

При складанні фінансової звітності суттєвою інформацією визнано інформацію, відсутність якої в фінансовому звіті і примітках до нього може вплинути на рішення його користувачів.

Активи - ресурси, контрольовані Товариством, в результаті подій минулих періодів від яких підприємство очікує отримання економічної вигоди в майбутньому.

Зобов'язання - поточна заборгованість Товариства, що виникла в результаті подій минулих періодів, врегулювання якої призведе до відтоку з компанії ресурсів, що містять економічну вигоду.

Капітал - залишкова частка в активах Товариства після вирахування всіх її зобов'язань.

Дохід - прирощення економічних вигід протягом звітного періоду, у формі припливу (або збільшення) активів або зменшення зобов'язань, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаного з внесками власників.

Витрати - зменшення економічних вигід протягом звітного періоду, що відбувається у формі відтоку активів або збільшення зобов'язань, що спричиняють зменшення капіталу, не пов'язаного з його розподілом між власниками (акціонерами).

Визнанням у фінансовій звітності підлягають ті елементи, які:

- Відповідають визначенням одного з елементів;
- Відповідають критеріям визнання.

Критерії визнання:

а) існує імовірність того, що в майбутньому підприємство одержить економічні вигоди, пов'язані з цим активом;

б) вартість активу для підприємства можна вірогідно оцінити.

Вважати всі активи, які перебувають у власності Товариства, контрольованими і достовірно оціненими на підставі первинної вартості, зазначеної в первинних документах на момент їх визнання.

Також вважати активами ті об'єкти, які не використовуються в основній діяльності, але від яких очікується отримання економічних вигід у разі їх реалізації третім особам.

Об'єкти, які не визнаються активами, затверджуються спеціальним розпорядженням Директора Товариства.

Основною базисної оцінкою для елементів фінансової звітності, якщо не передбачено окремими МСФЗ, вважати історичну вартість (собівартість).

НЕОБОРОТНІ АКТИВИ

Основні засоби Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання при наданні фінансових послуг;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного року та вартістю більше 6 тис. грн.

Клас основних засобів - це група активів, однакових за характером і способом використання в діяльності підприємства. Товариством використовуються такі класи активів:

- транспортні засоби;
- офісна техніка;

меблі;

інші основні засоби;

придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду Товариству різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів амортизації), враховуються окремо.

Первісно об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, відображаються за їх собівартістю. Після визнання активом, об'єкти основних засобів обліковуються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Собівартість об'єктів основних засобів складається з:

а) ціни його придбання, включаючи імпортні мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;

б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;

в) первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду.

Собівартість об'єктів основних засобів, утримуваних орендарем за угодою про фінансову оренду, визначається згідно з МСБО 17 «Оренда». У випадку оренди основних засобів терміном до 12 місяців МСБО 17 "Оренда" не застосовується.

Ліквідаційна вартість - це сума коштів, яку Товариство очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. Ліквідаційну вартість Товариство встановлює на кожний об'єкт основних засобів при зарахуванні його на баланс.

Строк корисної експлуатації основних засобів визначати, виходячи з очікуваної корисності активу.

Строк корисного використання по групах однорідних об'єктів основних засобів визначається комісією з приймання основних засобів та затверджується Директором Товариства. Цей строк переглядається щорічно за результатами річної інвентаризації.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів, отриманих в лізинг, встановлюється рівним терміну дії договору лізингу (терміну сплати лізингових платежів).

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводити прямолінійним способом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з моменту коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання.

Амортизацію активу припиняти на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», або на дату, з якої припиняють визнання активу.

Витрати на обслуговування, експлуатацію та ремонти основних засобів списуються на витрати в періоді їх виникнення. Вартість істотних оновлень і вдосконалень основних засобів капіталізуються. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

У разі наявності факторів знецінення активів відображати основні засоби за

мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Основні засоби, що призначені для продажу та відповідають критеріям визнання, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

НЕМАТЕРІАЛЬНІ АКТИВИ

Нематеріальні активи Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами визнавати контрольовані товариством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від товариства і використовуються товариством протягом періоду більше 1 року (або операційного циклу) для надання фінансових послуг.

Об'єкти нематеріальних активів класифікуються за окремими групами:

- авторські права (в т. ч. на програмне забезпечення);
- ліцензії;
- торгові марки, включаючи бренди і назви публікацій.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховуються у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи первісно оцінювати за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати, пов'язані підготовкою цього активу для використання за призначенням. Після первісного визнання нематеріальні активи відображаються за їх собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Витрати на придбання окремо придбаного нематеріального активу містять:

а) ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торгівельних та інших знижок;

б) будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

- існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигід, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше 10 років. Нарахування амортизації починається з моменту коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією.

Очікуваний строк корисного використання нематеріальних активів визначається при їх зарахуванні на облік інвентаризаційною комісією, призначеною Директором Товариства, виходячи з:

очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень щодо строків використання або інших факторів;

строків використання подібних активів, затверджених Директором Товариства.

Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних чи інших юридичних прав, не повинен перевищувати період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого суб'єкт господарювання очікує використовувати цей актив.

Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисної експлуатації нематеріального активу має включати такі періоди (період) поновлення, тільки якщо є свідчення, які підтверджують

можливість поновлення суб'єктом господарювання без суттєвих витрат.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації переглядати на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації (безстрокові ліцензії) - не амортизуються.

Комісії перевіряти зменшення корисності нематеріального активу з невизначеним строком корисної експлуатації шляхом порівняння суми його очікуваного відшкодування з його балансовою вартістю:

а) щорічно,

б) кожного разу, коли є ознака можливого зменшення корисності нематеріального активу.

ЗАПАСИ

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснювати відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Запаси - це активи, які:

- перебувають у процесі надання фінансових послуг;
- існують у формі сировини та інших матеріалів, призначених для споживання у процесі надання послуг;
- утримуються для продажу.

Запаси враховуються за найменуванням.

Запаси відображуються у фінансовій звітності за найменшою з двох оцінок: собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, переробку та інші витрати, що виникли під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання:

- ціна закупки;
- ввізне мито та інші податки, що не відшкодовуються товариству;
- транспортно-заготівельні витрати, які пов'язанні з придбанням товарів.

Чиста вартість реалізації - це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням розрахункових витрат по продажу.

Причинами списання запасів до чистої вартості реалізації є:

- пошкодження;
- часткове або повне старіння;
- зниження цін;

При продажу або іншому вибутті запасів оцінка їх здійснюється за методом FIFO.

Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, списується з балансу з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

Суму транспортно-заготівельних витрат враховуються в бухгалтерському обліку методом прямого обліку – включати до первісної вартості придбаних запасів при їх оприбуткуванні. Транспортно-заготівельні витрати, понесені при придбанні різних найменувань запасів, включати до первісної вартості таких запасів шляхом їх розподілу пропорційно вартості придбаних запасів у постачальників. Облік транспортно-заготівельних витрат (далі – ТЗВ) по кожному виду запасів (або загалом) вести без використання окремого субрахунку.

ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ

Визнання, класифікація та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості здійснюється відповідно до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації»,

МСБО 1 «Подання фінансових звітів», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» та МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну та довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка буде погашена протягом 12 місяців з дати балансу.

Довгострокова дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості фізичних та юридичних осіб, яка буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової дебіторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до погашення частини суми заборгованості залишається менше 365 днів.

Виділяються такі види дебіторської заборгованості:

- дебіторська заборгованість боржника за операціями з придбання права вимоги (факторинг, відступлення права вимоги);
- дебіторська заборгованість від продажу цінних паперів, корпоративних прав;
- позики надані;
- кредити надані;
- інша дебіторська заборгованість.

Під час первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за її справедливою вартістю плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу (крім фінансових активів, які оцінюються за справедливою вартістю). Витрати за операцією - це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або вибуття фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Під час первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за її справедливою вартістю плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу. Витрати за операцією - це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або вибуття фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Після первісного визнання довгострокову дебіторська заборгованість відображається в балансі за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, тобто за вартістю при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення унаслідок зменшення корисності або неможливості отримання.

Сума погашення (NPV) за ефективною ставкою відсотка розраховується за формулою:

$$NPV = \sum_{t=0}^n \frac{CF_t}{(1+R)^t}$$

де:

n, t — кількість періодів часу;

CF – очікувана сума погашення;

R - ставка дисконтування (ефективна ставка відсотку).

При застосуванні методу ефективного відсотка в якості ефективної ставки відсотка використовуються 1/12 облікової ставки НБУ, яка діє на момент визнання фінансового активу (річна ставка в розрахунку на 1 місяць).

Період часу визнається в розрахунку 1 місяць.

Дисконтування довгострокової дебіторської заборгованості здійснюється 1 раз в квартал (станом на кінець кварталу).

Оцінка поточної дебіторської заборгованості ґрунтується на первісній

(справедливій) вартості, якщо неможливо чітко визначити термін погашення такої заборгованості.

ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ

Фінансові інструменти обліковуються відповідно до МСБО 32 "Фінансові інструменти: подання" і МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Під час первісного визнання Товариство оцінює фінансовий актив або фінансове зобов'язання за його справедливою вартістю плюс або мінус (у випадку фінансового активу або фінансового зобов'язання, що не оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток) витрати на операцію, що можуть бути безпосередньо віднесені на придбання або випуск фінансового активу або фінансового зобов'язання.

Для оцінки фінансового активу після первісного визнання фінансові активи класифікуються за 3 категоріями:

- а) фінансові активи, які обліковуються за амортизованою собівартістю;
- б) фінансові активи, оцінювані за справедливою вартістю з переоцінкою в іншому сукупному доході;
- в) фінансові активи, оцінювані за справедливою вартістю з переоцінкою у прибутках та збитках;

Облік фінансових інструментів здійснюється в розрізі договорів та контрагентів.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю в разі одночасного дотримання обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для одержання договірних грошових потоків;
- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Амортизована собівартість - це сума, за якою фінансовий актив чи фінансове зобов'язання оцінюється під час первісного визнання з вирахуванням погашення основної суми, і з додаванням або вирахуванням накопиченої амортизації будь-якої різниці між первісною вартістю та вартістю при погашенні (відкоригованої, у випадку фінансових активів, із урахуванням резерву під збитки), визначена за методом ефективного відсотка.

Товариство розраховує процентний дохід шляхом застосування ефективного ставки відсотка до валової балансової вартості фінансового активу.

Придбані або створені кредитно-знецінені фінансові активи обліковуються із застосуванням ефективного ставки відсотка, відкоригованої на кредитний ризик, до собівартості фінансового активу з моменту первісного визнання.

Фінансові активи, які не є придбаними або створеними кредитно-знеціненими фінансовими активами, але згодом стали кредитно-знеціненими фінансовими активами, обліковуються із застосуванням ефективного ставки відсотка до амортизованої собівартості фінансового активу в наступних звітних періодах.

У разі зменшення кредитного ризику за фінансовим інструментом, внаслідок чого фінансовий актив перестає бути кредитно-знеціненим, в наступних звітних періодах розраховується процентний дохід шляхом застосування ефективного ставки відсотка до валової балансової вартості активу.

Як правило, для короткострокових фінансових активів, які виникли з кредитних договорів, номінальна процентна ставка є дуже близькою до ефективного процентної ставки, процентні доходи по таким фінансовим активам розраховуються на підставі номінальної процентної ставки.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю через інший сукупний дохід у разі одночасного дотримання обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, мета якої досягається як шляхом одержання договірних грошових потоків, так і шляхом продажу фінансових активів;

- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо він не оцінюється за амортизованою собівартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Однак, Товариство може на власний розсуд прийняти під час первісного визнання певних інвестицій в інструменти власного капіталу, які в іншому випадку оцінювалися б за справедливою вартістю через прибуток або збиток, безвідкличне рішення про відображення подальших змін справедливої вартості в іншому сукупному доході.

Перекласифікація фінансових активів

Якщо Товариство проводить перекласифікацію фінансових активів, то перекласифікація застосовується перспективно, починаючи з дати перекласифікації. Коли Товариство здійснює перекласифікацію фінансового активу між категорією тих, що оцінюються за амортизованою собівартістю, і категорією тих, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, визнання процентного доходу не змінюється, Товариство продовжує використовувати ту саму ефективну ставку відсотка. При цьому оцінка очікуваних кредитних збитків не зміниться, оскільки в обох оцінюваних категоріях застосовується однаковий підхід до зменшення корисності. Водночас, якщо фінансовий актив перекласифіковується з категорії тих, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, в категорію тих, що оцінюються за амортизованою собівартістю, то визнається резерв під збитки як коригування валової балансової вартості фінансового активу, починаючи з дати перекласифікації. Якщо фінансовий актив перекласифіковується з категорії тих, що оцінюються за амортизованою собівартістю, в категорію тих, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, то визнання резерву під збитки припиняється (а отже, він більше не визнаватиметься як коригування валової балансової вартості), але натомість в іншому сукупному доході визнається накопичена сума зменшення корисності (в такому самому розмірі), яка розкриватиметься, починаючи з дати перекласифікації.

Коли Товариство перекласифіковує фінансовий актив із категорії тих, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, то ефективна ставка відсотка визначається на підставі справедливої вартості активу станом на дату перекласифікації. Крім того, в цілях застосування розділу 5.5 МСФЗ 9 до фінансового активу, починаючи з дати перекласифікації, дата перекласифікації вважається датою первісного визнання.

Прибутки та збитки

Товариство на власний розсуд приймає безвідкличне рішення про відображення в іншому сукупному доході змін у справедливій вартості інвестиції в інструмент власного капіталу, що не утримується для торгівлі. Таке рішення приймається на рівні кожного інструмента. Відповідні суми, відображені в іншому сукупному доході, після цього в прибуток або збиток не передаються. Натомість Товариство може передати кумулятивний прибуток або збиток у власному капіталі. Дивіденди на такі інвестиції визнаються в прибутку або збитку крім випадків, коли дивіденди явно являють собою відшкодування частини собівартості інвестицій.

Товариство застосовує МСБО 21 до тих фінансових активів і фінансових зобов'язань, які є монетарними статтями згідно з МСБО 21 та виражені в іноземній валюті. Товариство визнає прибуток чи збиток від курсових різниць за монетарними активами та монетарними зобов'язаннями в прибутку або збитку. Виняток становить монетарна стаття, призначена інструментом хеджування в хеджуванні грошових потоків, хеджування чистої інвестиції, або хеджуванні справедливої вартості інструмента власного капіталу, щодо якого суб'єкт господарювання прийняв рішення про відображення змін у справедливій вартості у складі іншого сукупного доходу згідно з пунктом 5.7.5 МСФЗ 9.

У цілях визнання прибутку чи збитку від курсових різниць за МСБО 21 фінансовий актив, що оцінюється за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, вважається

монетарною статтею. Відповідно, такий фінансовий актив вважається активом, що оцінюється за амортизованою собівартістю в іноземній валюті. Курсові різниці за амортизованою собівартістю визнаються в прибутку або збитку, а інші зміни в балансовій вартості визнаються згідно з пунктом 5.7.10. МСФЗ 9.

Товариство може прийняти безвідкличне рішення про відображення в іншому сукупному доходу наступних змін у справедливій вартості конкретних інвестицій в інструменти власного капіталу. Така інвестиція не є монетарною статтею. Отже, прибуток або збиток відображений в іншому сукупному доході, включає в себе будь-яку складову, пов'язану з валютним курсом.

Класифікація фінансових зобов'язань

Товариство здійснює класифікацію всіх фінансових зобов'язань за такими категоріями:

1) фінансові зобов'язання, що в подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю;

2) фінансові зобов'язання, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Такі зобов'язання, включаючи похідні інструменти, що є зобов'язаннями, надалі оцінюються за справедливою вартістю.

Товариство може під час первісного визнання безвідклично призначити фінансове зобов'язання як таке, що оцінюється за справедливою вартістю через прибуток або збиток, якщо це дозволено пунктом 4.3.5 МСФЗ 9 або якщо таке рішення забезпечує надання більш доречної інформації через одну з таких причин:

- воно усуває або значно зменшує невідповідність в оцінці або визнанні (яку подекуди називають «неузгодженістю обліку»), що в іншому випадку виникла б при оцінці активів або зобов'язань, або при визнанні прибутків і збитків за ними на різних основах, або

- група фінансових зобов'язань або фінансових активів і фінансових зобов'язань перебуває в управлінні, а її показники ефективності оцінюються на основі справедливої вартості згідно з документально оформленою стратегією управління ризиком або стратегією інвестування.

Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансового активу тоді, коли спливає строк дії договірних прав на грошові потоки від такого фінансового активу, або він передає фінансовий актив і таке передавання відповідає критеріям для припинення визнання.

Товариство передає фінансовий актив тоді, коли воно передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу; або зберігає за собою договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу, але бере на себе договірне зобов'язання виплачувати грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою.

Якщо Товариство зберігає за собою договірні права на одержання грошових потоків від фінансового активу («первісний актив»), але бере на себе договірне зобов'язання виплачувати ці грошові потоки одному або кільком суб'єктам господарювання («кінцеві одержувачі»), то Товариство розглядає цю операцію як передавання фінансового активу тоді й лише тоді, коли виконуються всі три наведені нижче умови.

- Товариство не зобов'язане виплачувати суми кінцевим одержувачам, якщо від первісного активу йому не надійшли еквівалентні суми. Короткострокові аванси з правом повного відшкодування наданої суми з процентами, нарахованими за ринковими ставками, цю умову не порушують;

- Положення договору про передавання активів забороняють Товариству продавати первісний актив або надавати його в заставу, крім його надання кінцевим одержувачам на забезпечення свого зобов'язання виплачувати їм грошові потоки;

- Товариство зобов'язане переказувати всі грошові потоки, що були зібрані ним від імені кінцевих одержувачів, без суттєвої затримки. Крім того, Товариство не має права

повторно інвестувати такі грошові потоки, за винятком інвестицій грошовими коштами та їх еквівалентами (згідно з визначенням, поданим у МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів») упродовж короткого розрахункового періоду від дати одержання коштів до дати обов'язкового їх переказу кінцевим одержувачам із передаванням процентів, одержаних від таких інвестицій, на користь кінцевих одержувачів.

Якщо Товариство в основному передає всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом, то воно припиняє визнання фінансового активу та окремо визнає як активи або зобов'язання всі права та обов'язки, створені або збережені при передаванні. Передавання ризиків та вигод оцінюється шляхом порівняння вразливості Товариства до ризику пов'язаного з мінливістю сум і строків чистих грошових потоків від переданого активу (до та після передання). Товариство в основному зберігає за собою всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом, якщо його вразливість до мінливості теперішньої вартості майбутніх чистих грошових потоків від фінансового активу не зазнає значних змін унаслідок передавання (наприклад, через те, що Товариство продало фінансовий актив на умовах угоди про його зворотній викуп за фіксованою ціною або за ціною продажу плюс дохід позикодавця).

Якщо Товариство має практичну здатність продати актив у цілому незв'язаній третій стороні й має змогу втілити цю можливість у життя в односторонньому порядку та без потреби у встановленні додаткових обмежень на передавання, то Товариство контроль за собою не зберегло. У всіх решті випадків Товариство зберігає за собою контроль.

Припинення визнання фінансових зобов'язань

Товариство припиняє визнання фінансових зобов'язань тоді і тільки тоді, коли вони погашені, або коли передбачений договором обов'язок виконаний, анульований, або припинений після закінчення терміну позовної давності.

ГРОШОВІ КОШТИ

Грошові кошти складаються з грошових коштів в банках, готівки в касі і депозитів до запитання.

Еквіваленти грошових коштів - це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості.

Фінансова звітність Товариства складається в національній валюті України (гривні), що є функціональною валютою.

Господарські операції, проведені в іноземній валюті при первинному визнанні відображаються у функціональній валюті за курсом Національного Банку України (НБУ) на дату здійснення операції.

На дату складання фінансової звітності згідно МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» всі монетарні статті, що враховуються в іноземній валюті перераховуються та відображаються у Балансі за курсом НБУ на дату складання звітності.

Курсові різниці, що виникають при перерахунку відображаються підсумовуючим підсумком, у звіті про фінансові результати того періоду, в якому вони виникли.

ЗНЕЦІНЕННЯ АКТИВІВ

Товариство відображає активи у фінансовій звітності з урахуванням знецінення, яке обліковується відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

На дату складання фінансової звітності Товариство визначає наявність ознак знецінення активів:

- зменшення ринкової вартості активу протягом звітного періоду на істотну величину, ніж очікувалося;
- старіння або фізичне пошкодження активу;
- істотні негативні зміни в ринковому, економічному або правовому середовищі, у якому діє Товариство, що сталося протягом звітного періоду або очікувані найближчим часом;

- збільшення протягом звітнього періоду ринкових ставок відсотка, яке може суттєво зменшити суму очікуваного відшкодування активу;
- перевищення балансової вартості чистих активів над їх ринковою вартістю;
- суттєві зміни способу використання активу протягом звітнього періоду або такі очікувані зміни в наступному періоді, які негативно впливають на діяльність Товариства.

ЗМЕНШЕННЯ КОРИСНОСТІ ФІНАНСОВИХ АКТИВІВ

Зменшення корисності фінансових інструментів відображається відповідно до МСФЗ 9 в наступному порядку.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, що оцінюється за амортизованою собівартістю, або за зобов'язанням із кредитування.

Очікувані кредитні збитки – це зважена за ймовірністю оцінка кредитних збитків (тобто теперішня вартість усіх недоотриманих сум грошових коштів за весь очікуваний строк дії фінансового інструмента. Недоотримані суми грошових коштів – це різниця між грошовими потоками, що належать до сплати Товариству згідно з договором, і грошовими потоками, одержання Товариство очікує. Оскільки очікувані кредитні збитки враховують суму і строковість платежів, кредитний збиток виникає навіть у тому разі, коли Товариство очікує одержання платежу в повному обсязі, але пізніше договірного строку його сплати.

Кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором, і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати.

Товариство розраховує зменшення корисності для визнання та оцінки резерву під збитки за фінансовими активами, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід. Проте резерв під збитки визнається в іншому сукупному доході й не зменшує балансової вартості фінансового активу, зазначеної у звіті про фінансовий стан.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

Якщо станом на звітну дату кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, то Товариство оцінює резерв під збитки за таким фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює 12-місячним очікуваним кредитним збиткам.

Якщо Товариство у попередньому звітному періоді оцінило резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, але станом на поточну звітну дату з'ясувало, що критерії такого визнання більше не виконуються, то Товариство оцінює резерв під збитки в розмірі, що дорівнює 12-місячним очікуваним кредитним збиткам станом на поточну звітну дату.

Товариство визнає суму очікуваних кредитних збитків (або здійснює відновлення корисності), що є необхідною для коригування резерву під збитки станом на звітну дату, до суми, яка має бути визнана, як прибуток або збиток від зменшення корисності в прибутку або збитку.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Методика оцінки зміни ризику настання дефолту затверджується Товариством і є невід'ємною частиною Положення про облікову політику.

Методика оцінки очікуваних кредитних збитків за фінансовим інструментом відображає:

- об'єктивну та зважену за ймовірністю суму, визначену шляхом оцінки певного діапазону можливих результатів;
- часову вартість грошей;
- обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію про минулі події, поточні умови та прогнози майбутніх економічних умов, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль станом на звітну дату.

Оскільки одержання обґрунтовано необхідної та підтверджену прогнозу інформації не можливе без надмірних витрат або зусиль, Товариство спирається лише на інформацію про прострочення при визначенні того, чи зазнав кредитний ризик значного зростання з моменту первісного визнання. Незважаючи на способи оцінювання, у разі прострочення договірних платежів більш ніж на 30 днів приймається спростовне припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим активом зазнав значного зростання з моменту первісного визнання. Товариство може спростувати це припущення, якщо має необхідну та підтверджену інформацію, що може бути одержана без надмірних витрат або зусиль, котра показує, що кредитний ризик із моменту первісного визнання не зазнав значного зростання навіть попри те, що договірні платежі прострочено більш ніж на 30 днів. Якщо Товариство з'ясує, що кредитний ризик значно зріс до того, як договірні платежі було прострочено більш ніж на 30 днів, то спростовне припущення не застосовується.

Оскільки Товариство не має обґрунтовано необхідної та підтверджену інформації, одержаної без надмірних витрат або зусиль з метою оцінки очікуваних кредитних збитків за весь строк дії на індивідуальній основі, очікувані кредитні збитки за весь строк дії визнаються на груповій основі з урахуванням усеосяжної інформації про кредитний ризик.

Визначення дефолту

При з'ясуванні того, чи зазнав значного зростання кредитний ризик за фінансовим інструментом, Товариство враховує зміну ризику настання дефолту з моменту первісного визнання.

При визначенні дефолту в цілях з'ясування ризику настання дефолту Товариство застосовує визначення дефолту, яке відповідає визначенню, використовуваному в цілях внутрішнього управління кредитним ризиком для відповідного фінансового інструмента, а також, якщо це є доцільним, розглядає якісні показники (наприклад, фінансові умови). Однак, при цьому застосовується спростовне припущення про те, що дефолт настає не пізніше, ніж фінансовий актив стане простроченим на 180 днів, якщо Товариство не має обґрунтовано необхідної та підтверджену інформації, що доводить доцільність застосування критерію з більшою тривалістю прострочення. Визначення дефолту, що використовується в цих цілях, застосовується послідовно до всіх фінансових інструментів, якщо не стане доступною інформація, яка вказує на доцільність застосування іншого визначення дефолту за конкретним фінансовим інструментом.

Часова вартість грошей

Очікувані кредитні збитки дисконтуються до звітної дати, а не до очікуваної дати дефолту або якоїсь іншої дати, за ефективною ставкою відсотка, визначеною при первісному визнанні, або за наближеною до неї ставкою. Якщо за фінансовим інструментом встановлено змінну ставку відсотка, то очікувані кредитні збитки дисконтуються з використанням ефективною ставки відсотка.

У випадку придбаних або створених кредитно-знецінених фінансових активів очікувані кредитні збитки дисконтуються за відкоригованою на кредитний ризик ефективною ставкою відсотка, визначеною при первісному визнанні.

ВИТРАТИ НА ПОЗИКИ

Товариство для складання фінансової звітності застосовує підхід до обліку витрат на позики, відображений в МСБО 23 «Витрати на позики».

Витрати на позики - витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені підприємством у зв'язку із запозиченням коштів.

Витрати на позики включають:

а) витрати на сплату відсотків, обчислені за допомогою методу ефективного відсотка, як описано в МСФЗ 9 "Фінансові інструменти";

б) фінансові витрати, пов'язані з фінансовою орендою і визнані згідно з МСБО 17 "Оренда";

в) курсові різниці, які виникають унаслідок отримання позик в іноземній валюті, якщо вони розглядаються як коригування витрат на сплату відсотків.

Витрати на позики визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, з відображенням у звіті про фінансові результати, крім кваліфікованих активів.

До кваліфікованих активів відносяться:

(а) запаси;

(б) нематеріальні активи;

(в) інвестиції у нерухомість.

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу, капіталізуються.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Облік і визнання непередбачених зобов'язань та забезпечень Товариства здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання Товариства, класифікуються на довгострокові (строк погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Оцінка довгострокової кредиторської заборгованості ґрунтується на первісній (справедливій) вартості.

Поточна кредиторська заборгованість за виключенням фінансових зобов'язань обліковується і відображається у звітності за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до повернення частини суми боргу залишається менше 365 днів.

Забезпечення визнаються, якщо Товариство в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібно відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю.

Товариство визнає в якості забезпечень - забезпечення відпусток, які формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці наступним чином:

Забезпечення нараховується, виходячи із заробітної плати кожного працівника за місяць та нарахованих на заробітну плату страхових внесків.

Заробітна плата нових працівників та звільнених в поточному місяці не включається до розрахунку забезпечення.

Щомісяця працівник накопичує 2 дні щорічної оплачуваної відпустки (в т. ч., якщо працівник знаходився на лікарняному).

З метою врахування підвищення (пониження) заробітної плати для обчислення забезпечення, щомісячні відрахування до забезпечень визначаються на останній робочий день місяця.

Розрахунок відрахувань до забезпечень на виплату відпусток визначається щомісячно за формулою:

Сума відрахування до забезпечень = (Фонд оплати праці + нарахування єдиного

соціального внеску) / кількість календарних днів у поточному місяці (за виключенням святкових днів) x 2.

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

ВИНАГОРОДИ ПРАЦІВНИКАМ

Винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні так і довгострокові, в залежності від виду виплат відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у розподілі прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

б) виплати по закінченні трудової діяльності, такі як пенсії, інші види пенсійного забезпечення, страхування життя та медичне обслуговування по закінченні трудової діяльності;

в) інші поточні виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за вислугу років або оплачувану академічну відпустку, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

г) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Державного Пенсійного фонду за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

ВИЗНАННЯ ДОХОДІВ І ВИТРАТ

Дохід - це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності компанії, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигід, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід Товариства від операцій з фінансовими інструментами, що утримуються для продажу, визнається відповідно до МСФЗ 9 внаслідок зміни справедливої вартості фінансового інструменту.

Дохід Товариства за договорами гарантії та поруки визнається у звітному періоді, виходячи з розміру винагороди за договором, пропорційно кількості днів надання гарантії і поручительства у звітному періоді в загальній кількості днів надання гарантії та поручительств.

Дохід Товариства від операцій з фінансовими інструментами, що утримуються до погашення, обліковуються за амортизованою вартістю і визнаються за методом ефективного відсотка.

У випадку, якщо у Товариства відсутня інформація щодо суми погашення фінансового інструмента та (або) дати погашення, такі фінансові інструменти відображаються за собівартістю з урахуванням зменшення корисності.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених нижче умов:

- Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- за Товариством не залишається ні подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з правом володіння, ні контроль за

проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

- суму доходу можна достовірно оцінити;
- існує ймовірність, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- можна достовірно оцінити витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається в залежності від ступеня завершеності операції з надання послуг на звітну дату.

Дивіденди визнаються доходом в момент встановлення права на отримання коштів.

Витрати визнаються у звіті про прибутки і збитки Товариства, коли виникає зниження майбутніх економічних вигід, які пов'язані із зменшенням активів, амортизацією чи збільшенням зобов'язань, які можуть бути надійно оцінені, і результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасників.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки на основі прямого зв'язку між понесеними витратами і доходами конкретних статей доходу за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді і тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан. Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Коли передбачається, що економічні вигоди виникнуть в декількох звітних періодах, витрати визнаються у звіті про сукупний дохід на основі процедури систематичного і раціонального розподілу.

Витрати, пов'язані з використанням активів, наприклад, знос і амортизація, визнаються в звітних періодах, в яких були отримані економічні вигоди, пов'язані з цими об'єктами.

Визначення фінансового результату проводиться щоквартально.

Величина нерозподіленого прибутку (непокритих збитків) визначаються 1 раз на рік в кінці звітного року.

ВИТРАТИ З ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податок на прибуток».

Витрати з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподаткованого прибутку за рік, розрахованої за правилами податкового законодавства України.

Відстрочені податкові зобов'язання - суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць.

Відстрочені податкові активи - це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- б) перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- в) перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці - це різниці між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою.

Тимчасові різниці можуть бути:

- а) тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню, є тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів

спричиняють виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість активу або зобов'язання відшкодовується чи погашається;

б) тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню, є тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричиняють виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Податкова база активу або зобов'язання - це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього активу або зобов'язання.

Відстрочений податок визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена або відшкодована в зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними податковими базами активів і зобов'язань. Відстрочені податки на прибуток розраховуються за тимчасовими різницями з використанням балансового методу обліку зобов'язань.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання розраховуються за податковими ставками, які, як очікуються, будуть застосовані в періоді, коли будуть реалізовані активи або погашені зобов'язання на основі податкових ставок, що діяли на звітну дату, або про введення яких в дію в найближчому майбутньому було достовірно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи відображаються лише в тому випадку, якщо існує ймовірність того, що наявність майбутнього оподаткованого прибутку дозволить реалізувати відстрочені податкові активи або якщо вони зможуть бути зараховані проти існуючих відкладених податкових зобов'язань.

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ

Зареєстрований капітал, включає в себе внески учасників.

Товариство визнає резервний фонд в складі власного капіталу, сформований відповідно до Статуту Товариства. Резервний капітал визначається за підсумками року.

Товариство нараховує дивіденди учасникам, які визнає як зобов'язання на звітну дату тільки в тому випадку, якщо вони були оголошені до звітної дати включно.

Порядок розподілу накопиченого прибутку встановлюється Зборами учасників.

СЕГМЕНТИ

Товариство в силу своїх технологічних особливостей і сформованою практикою організації виробництва займається одним видом діяльності. Тому операційні сегменти не виділені.

У разі розширення масштабів діяльності Товариство буде подавати фінансову звітність відповідно до МСФЗ 8 «Операційні сегменти».

ЗВ'ЯЗАНІ СТОРОНИ

Операції з пов'язаними сторонами визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони».

Зв'язаними сторонами не вважаються:

а) два суб'єкти господарювання, просто тому, що вони мають спільного директора або іншого члена провідного управлінського персоналу, або тому, що член провідного управлінського персоналу одного суб'єкта господарювання має суттєвий вплив на інший суб'єкт господарювання;

б) два контролюючі учасники, просто тому, що вони здійснюють спільний контроль за діяльністю спільного підприємства;

в) особи, що надають фінансування;

г) профспілки;

д) комунальні служби;

е) департаменти та агентства органу державної влади, що не контролюють, не здійснюють спільного контролю або не мають суттєвого впливу на компанію, що звітує,

є) просто тому, що вони мають звичайні відносини з компанією (навіть якщо вони можуть обмежувати свободу дії компанії або брати участь у процесі прийняття рішень компанії);

ж) замовник, постачальник, суб'єкт господарювання, що отримав пільги (френчайзер), дистриб'ютор, генеральний агент, з яким компанія здійснює значний обсяг операцій, просто з причин економічної залежності, що виникає в результаті вищезазначеного.

ФОРМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Товариство визначає форми подання фінансової звітності у відповідності з рекомендаціями МСБО 1.

Баланс складається методом ділення активів і зобов'язань на поточні та довгострокові.

Звіт про сукупний дохід складається методом ділення витрат та доходів за функціональною ознакою.

Звіт про зміни у власному капіталі представляється в розгорнутому форматі.

Звіт про рух грошових коштів складається відповідно до МСБО 7 прямим методом.

Примітки до фінансової звітності складаються у відповідності з обов'язковими вимогами до розкриття інформації, викладеними у всіх МСБО/МСФЗ.

Додатково повідомляємо:

- Консолідована фінансова звітність не складається.
- Припинень (ліквідації) окремих видів діяльності не було.
- Обмежень щодо володіння активами немає.
- Участі у спільних підприємствах товариство не бере.
- Виявлених помилок минулих років та пов'язаних з ними коригувань не було.
- Порівняльні дані за 2017 рік відсутні, в зв'язку з тим, що Товариство зареєстроване в 2018 році.

При складанні фінансової звітності за МСФЗ в 2018 р. Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні".

При підготовці цієї фінансової звітності Товариство застосувало тільки обов'язкові винятки.

5. Використання оцінок і припущень.

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва оцінок і припущень, які впливають на відображення в звітності сум активів і зобов'язань і на розкриття інформації про потенційні активи і зобов'язання на дату складання бухгалтерського балансу. Фактичні результати можуть відрізнятись від поточних оцінок. Ці оцінки періодично переглядаються, і у разі потреби коригувань, такі зміни відображаються у складі фінансових результатів за період, коли про них стає відомо.

Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань	Методики оцінювання	Метод оцінки	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Дебіторська заборгованість	Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки. Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка, крім тієї, яка призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку	Ринковий, дохідний, витратний	Дані оцінки професійних оцінювачів. Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери та коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу, або на підставі звіту суб'єкта оціночної діяльності, що має відповідний сертифікат .

6. Припущення про функціонування Товариства в найближчому майбутньому

Фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення про можливість функціонування Товариства в майбутньому, яка передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності. Управлінському персоналу не відомо про будь-які події або умови, які можуть (окремо або разом) стати підставою для значних сумнівів у здатності Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі, крім наявності в Україні політичної та економічної кризи.

Таким чином, фінансова звітність не містить будь-яких коригувань відображених сум активів, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність в майбутньому.

7. Баланс (Звіт про фінансовий стан)

Облікова політика Товариства регламентується Законодавством України, МСФЗ та Наказом по Товариству "Про організацію бухгалтерського обліку та облікової політики у 2018 році" №1 від 12 липня 2018 року.

До форми № 1 Баланс (Звіт про фінансовий стан), протягом року коригування та зміни не вносились.

Для подання у Балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та непоточні (необоротні), відповідно до вимог МСБО 1 "Подання фінансових звітів". До поточних активів та зобов'язань віднесено суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом 12 місяців від дати балансу.

7.1. Необоротні активи

7.1.1. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи станом на 31.12.2018 року представлені наступними об'єктами:

Нематеріальні активи	Первісна вартість, тис. грн.	Амортизація, тис. грн.	Залишкова вартість, тис. грн.
Ліцензія	2	-	2
Всього	2	-	2

Оскільки термін дії ліцензії необмежений, амортизація не нараховується.

7.1.2. Довгострокові фінансові інвестиції

Протягом 2018 р. Товариство придбало частку у статутному капіталі ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОНСОРЦІУМ ЮАІНВЕСТІНГ».

Станом на 31.12.2018 р. інші довгострокові фінансові інвестиції складають 3 048 тис. грн.

ТОВ «ФК «ЮА КЕШ» обліковує інвестицію за справедливою вартістю, протягом 2018 року переоцінка справедливої вартості не здійснювалась, оскільки відсутні ознаки переоцінки.

7.2. Поточні активи

Поточні активи класифіковані, виходячи з відповідності будь-якому з критеріїв, визначених у п. 61 МСБО 1 як активи, призначені для використання у діяльності з надання фінансових послуг протягом операційного циклу та не більше 12 місяців з дати балансу.

7.2.1. Дебіторська заборгованість

Поточна дебіторська заборгованість станом на 31.12.2018 р. представляє собою, передплати, заборгованість з нарахованих відсотків за виданими кредитами, заборгованості за наданими кредитами та іншу поточну заборгованість.

Станом на 31.12.2018 р. дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами становить 1 тис. грн., дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів дорівнює 11 тис. грн., інша поточна дебіторська заборгованість – 27 тис. грн.

Інша поточна дебіторська заборгованість представляє собою заборгованість боржників за виданими кредитам у сумі 27 тис. грн.

Фінансові активи, які обліковуються за амортизованою собівартістю, станом на 31.12.2018 р. складають 38 тис. грн.

Збитки від знецінення фінансових активів протягом звітного періоду не визнавалися, оскільки відсутні ознаки знецінення.

Протягом 2018 р. списання безнадійної дебіторської заборгованості не здійснювалось.

7.2.2. Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти складаються з грошових коштів в банках та грошових коштів в дорозі.

Фінансова звітність Товариства складається в національній валюті України (гривні), що є функціональною валютою.

Станом на 31.12.2018 р. в обліку Товариства відображено грошові кошти на рахунку в банках у сумі 35 тис. грн.

Станом на 31.12.2018 р. в обліку Товариства відображено грошові кошти в дорозі в сумі 22 тис. грн.

Обмеження права Товариства на користування грошовими коштами у 2018 році відсутні.

7.3. Відомості про власний капітал

Капітал Товариства обліковується в національній валюті на рахунках 4 класу Плану рахунків.

Резервний капітал формується за рахунок нерозподіленого прибутку за рішенням Загальних зборів Учасників та відповідно до Статуту Товариства.

Резервний капітал Товариства створюється у розмірі на менше 25% статутного капіталу Товариства і призначається для покриття витрат, пов'язаних з відшкодуванням збитків, та запланованих витрат. Резервний капітал формується шляхом щорічних відрахувань у розмірі **5%** (п'яти відсотків) від свого щорічного прибутку поки не буде досягнуто необхідний розмір, згідно з рішенням Загальних Зборів Учасників.

7.3.1. Капітал Товариства має наступну структуру:

Найменування показника структури капіталу	Станом на 12.07.2018 р., тис. грн.	Станом на 31.12.2018 р., тис. грн.	Призначення та умови використання
Статутний капітал	0	3 050	
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	0	11	5% щорічно на формування резервного капіталу, інша частина – розподіляється між Учасниками на підставі відповідного рішення Загальних зборів Учасників
Всього	0	3 061	

Статутний капітал Товариства сформовано внесками Учасника Товариства ТОВ «ФК «ЮА КЕШ», виключно у грошовій формі.

Учасник Товариства юридична особа - ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОНСОРЦІУМ ЮАІНВЕСТІНГ" – частка 100 % у розмір 3 050 тис. грн.

Станом на 31.12.2018 року Статутний капітал ТОВ «ФК «ЮА КЕШ» сформовано за рахунок грошових коштів, що підтверджується первинними документами в розмірі 3 050 000 (Три мільйони п'ятдесят тисяч) грн. 00 коп., що становить 100% від об'явленого.

Статут Товариства зареєстровано 12.07.2018р., номер запису: 1 073 102 0000 037773. Статутний капітал може збільшуватися за рахунок додаткових внесків його учасників.

Права учасника щодо частки у статутному капіталі встановлені Статутом товариства, Цивільним кодексом та іншими законодавчими актами. Привілей та обмежень щодо частки у статутному капіталі товариства учасник не має.

Інших змін протягом 2018 року в статутному капіталі Товариства не відбувалось.

7.4. Забезпечення витрат і платежів

Поточні забезпечення станом на 31.12.2018 року складають 2 тис. грн. і складаються з забезпечень на виплату відпусток.

7.5. Зобов'язання

Поточні зобов'язання станом на 31.12.2018 р. становлять 83 тис. грн. та складаються:

Кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом 2 тис. грн.

Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги 2 тис. грн.

Інша поточна кредиторська заборгованість дорівнює 79 тис. грн.

Інша поточна кредиторська заборгованість представляє собою:

- заборгованість за отриманими безвідсотковими позиками (фінансова допомога) 78 тис. грн.
- розрахунки з придбання цінних паперів 1 тис. грн.

8. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Всі статті доходів і витрат, визнані у звітних періодах включено до складу Звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід).

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу товариства, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, дохід у Звіті про фінансові результати (Звіті про сукупний дохід) відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу Товариства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Звіт складено за призначенням витрат.

Витрати з податку на прибуток включають податки, розраховані у відповідності до чинного законодавства України.

8.1. Операційна діяльність

Дохід від операційної діяльності у 2018 році складає 91 тис. грн. Операційний дохід включає:

- доходи Товариства від нарахування процентів за кредитними договорами у сумі 15 тис. грн.;
- інші операційні доходи 76 тис. грн., що являють собою доходи від отриманої безповоротної фінансової допомоги.

Операційні витрати за 2018 р. складаються із:

- витрат на оплату праці - 31 тис. грн.;
- відрахувань на соціальні заходи 6 тис. грн.;
- витрат на оплату товарів (робіт, послуг) – 41 тис. грн.

Фінансовий результат від операційної діяльності товариства за 2018 р. становить - 13 тис. грн. (прибуток).

Витрати з податку на прибуток за 2018 рік складають 2 тис. грн.

Прибуток після оподаткування за 2018 рік дорівнює 11 тис. грн.

9. Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом)

Звіт грошових коштів (за прямим методом) за 2018 рік складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

9.1. Рух коштів у результаті операційної діяльності

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності.
Операційна діяльність є основним видом діяльності Товариства для отримання доходу.

Сукупні надходження від операційної діяльності у 2018 р. становлять 167 тис. грн., та представлені наступним чином:

- надходження від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) 3 тис. грн.;
- надходження фінансових установ від повернення позик 11 тис. грн.;
- інші надходження 153 тис. грн.

Інші надходження представляють собою надходження коштів від отримання безповоротної фінансової допомоги 75 тис. грн. та поворотної фінансової допомоги 78 тис. грн.

Сукупні витрати від операційної діяльності у 2018 р. становлять 3 158 тис. грн., представлені так:

- витрачання на оплату товарів, робіт, послуг 38 тис. грн.
- витрачання на оплату праці 23 тис. грн..
- відрахування на соціальні заходи 6 тис. грн..
- витрачання на оплату зобов'язань з податків і зборів 6 тис. грн.
- витрачання на надання позик 38 тис. грн.
- інші витрачання 3 047 тис.

Інші витрачання представляють собою витрачання коштів на надання безповоротної фінансової допомоги.

За підсумками 2018 р. рух коштів у результаті операційної діяльності становить 2 991 тис. грн. (витрачання).

9.2. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності

Інвестиційна діяльність - це цілеспрямовано здійснюваний процес формування необхідних інвестиційних ресурсів, збалансований відповідно до обраних параметрів інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) на основі вибору ефективних об'єктів інвестування та забезпечення їх реалізації, включає наступні статті:

За підсумками 2018 р. рух коштів у результаті інвестиційної діяльності становить - 2 тис. грн. (видатки).

Сукупні витрати від інвестиційної діяльності становлять 2 тис. грн., та представляють собою витрати на придбання необоротних активів 2 тис. грн.

9.3. Рух коштів у результаті фінансової діяльності

Фінансова діяльність - це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті викупу власних часток, виплата процентів за залученими коштами, рух коштів за отриманими позиками, залученими коштами.

Сукупні надходження від фінансової діяльності у 2018 р. становлять 3 050 тис. грн., та представляють собою надходження від власного капіталу.

За підсумками 2018 р. рух коштів у результаті фінансової діяльності становить 3 050 тис. грн. (надходження).

Чистий рух грошових коштів за 2018 рік складає – 57 тис. грн. (надходження).

Залишок грошових коштів станом на 31.12.2018 р. складає 57 тис. грн.

10. Звіт про власний капітал

Капітал Товариства має наступну структуру:

Найменування показника структури капіталу	Станом на 12.07.2018 р., тис. грн.	Станом на 31.12.2018 р., тис. грн.
Статутний капітал	0	3 050
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	0	11
Всього	0	3 061

Станом на 31.12.2018 року Статутний капітал ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ЮА КЕШ» сформовано за рахунок грошових коштів, що підтверджується первинними документами в розмірі 3 050 000 (П'ять мільйонів п'ятдесят тисяч) грн. 00 коп., що становить 100% від об'явленого.

Інших змін протягом 2018 року в статутному капіталі Товариства не відбувалось.

Товариство отримало прибуток у 2018 році в розмірі 11 тис. грн.

Інших змін в капіталі протягом 2018 року не відбувалось.

11. Вплив інфляції на монетарні статті

Коригування статей фінансової звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» не проведено.

12. Оподаткування

Сума податку на прибуток включає суму поточного податку за рік. Поточний податок на прибуток розраховується виходячи з розміру оподатковуваного прибутку за звітний період з урахуванням ставок по податку на прибуток, що діють на звітну дату.

Витрати з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Витрати з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподатковуваного прибутку за рік, розрахованої за правилами податкового законодавства України.

Відстрочені податкові зобов'язання - суми податків на прибуток, що підлягають сплаті в майбутніх періодах відповідно до оподатковуваних тимчасових різниць.

Відстрочені податкові активи - це суми податку на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- б) перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- в) перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці - це різниці між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою.

Тимчасові різниці можуть бути:

а) тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричиняють виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість активу або зобов'язання відшкодовується чи погашається;

б) тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричиняють виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Податкова база активу або зобов'язання - це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього активу або зобов'язання.

Відстрочений податок визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена або відшкодована в зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними податковими базами активів і зобов'язань. Відстрочені податки на прибуток розраховуються за тимчасовими

різницями з використанням балансового методу обліку зобов'язань.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання розраховуються за податковими ставками, які, як очікуються, будуть застосовні в періоді, коли будуть реалізовані активи або погашені на основі податкових ставок, що діяли на звітну дату, або про введення яких в дію в найближчому майбутньому було достовірно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи відображаються лише в тому випадку, якщо існує ймовірність того, що наявність майбутнього оподаткованого прибутку дозволить реалізувати відстрочені податкові активи або якщо зможуть бути зараховані проти існуючих відкладених податкових зобов'язань.

Відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання в 2018 році відсутні. Порівняння витрат з податку на прибуток та добутку облікового прибутку на ставку податку на прибуток:

Найменування показника	2018 рік, тис. грн.
Витрати з податку на прибуток	2
Добуток облікового прибутку на ставку податку на прибуток	2
Розбіжності	-

13. Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін згідно МСБО 24

Зв'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються зв'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

До зв'язаних сторін Товариства відносяться учасники Товариства та управлінський персонал:

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОНСОРЦІУМ ЮАІНВЕСТІНГ» - учасник Товариства, частка в статутному капіталі - 3 050 тис. грн.;

Степанов О.С. - директор Товариства (за період з 12.07.2018 року по 25.09.2018 року);

Шкабара В.В. – директор Товариства (за період з 26.09.2018);

Операції, що відбувались з пов'язаними сторонами протягом 2018 р.:

Протягом 2018 р. Товариством нараховувало та сплачувало заробітну плату директору Шкабарі В.В. в сумі 15 тис. грн. Станом на звітну дату заборгованість по заробітній платі відсутня.

Товариство протягом 2018 року отримало безповоротну безвідсоткову фінансову допомогу від Шкабара В.В. в сумі 2 тис. грн., від ТОВ «КОНСОРЦІУМ ЮАІНВЕСТІНГ» безвідсоткову поворотну допомогу 78 тис. грн. Станом на звітну дату заборгованість перед ТОВ «КОНСОРЦІУМ ЮАІНВЕСТІНГ» по безвідсотковій поворотній допомозі складає 78 тис. грн.

14. Управління фінансовими ризиками

Операційний ризик контролюється через вдосконалення процедур стягнення дебіторської заборгованості.

Юридичний ризик контролюється шляхом застосування типових форм угод з клієнтами Товариства з метою формалізації та уникнення ситуацій, які можуть погіршити позицію Товариства у відносинах з клієнтами.

Стратегічний ризик мінімізується шляхом щорічного перегляду та коригування стратегічного плану Товариства з урахуванням макроекономічної ситуації в країні.

Ризик репутації контролюється в процесі постійного моніторингу ЗМІ, оцінки їх впливу на поведінку клієнтів Товариства та своєчасних повідомлень позиції Товариства

до клієнтів. Крім того, проводиться моніторинг ринкової позиції Товариства щодо портфелів заборгованості фізичних та юридичних осіб, рейтингу за простроченої заборгованості.

Ризик ліквідності.

Ризик ліквідності виникає при неузгодженості термінів повернення розміщених ресурсів та виконання зобов'язань Товариства перед кредиторами. Ринок ліквідності контролюється шляхом укладення угод для поповнення обігових коштів і збільшення строків їх повернення.

15. Справедлива вартість

Справедлива вартість являє собою суму, на яку можна обміняти фінансовий інструмент при здійсненні поточної операції між двома зацікавленими сторонами, за винятком випадків вимушеного продажу або ліквідації. Найкращим підтвердженням справедливої вартості є ціна фінансового інструмента, що котирується на ринку.

У випадках, коли справедлива вартість фінансових інструментів і фінансових зобов'язань, визнаних у балансі, не може бути визначена на підставі даних активних ринків, вона визначається з використанням методів оцінки, включаючи модель дисконтованих грошових потоків або на підставі звіту професійного оцінювача, що має відповідний сертифікат.

Грошові кошти та їх еквіваленти показані на дату балансу за їхньою справедливою вартістю.

Заборгованість за виданими кредитами показані на дату балансу за амортизованою вартістю, що дорівнює справедливій вартості.

15.1 Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

<i>тис. грн.</i>				
Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)	2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)	3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)	Усього
Дата оцінки	31.12.2018р.	31.12.2018р.	31.12.2018р.	31.12.2018р.
Довгострокові фінансові інвестиції, що обліковуються за справедливою вартістю через прибуток або збиток	-	-	3 048	3 048
Гроші та їх еквіваленти	-	-	57	57

16. Плани щодо безперервної діяльності

Товариство складає фінансову звітність на основі принципу безперервності. Управлінський персонал не має намірів ліквідувати Товариство чи припинити діяльність. Станом на 31 грудня 2018 року управлінським персоналом було здійснено оцінку, згідно з якою Товариство буде в подальшому здійснювати свою діяльність на підставі принципу безперервності. Управлінському персоналу не відомо про суттєві невизначеності,

пов'язані з подіями чи умовами, крім наявності в Україні політичної та економічної кризи, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі.

17. Події після дати балансу

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 щодо подій після дати балансу, події що потребують коригування активів та зобов'язань Товариства - відсутні.

Директор

Шкабара В.В.

Головний бухгалтер

Особа, відповідальна за ведення
бухгалтерського обліку
Чернявська Ю.В.
директор ТОВ "АРТ-ОБЛІК ПЛЮС"